

Iloisia kuulumisia

Boris Jeltsin sanoi aikanaan:

"Olemme monta vuotta seisoneet kuilun reunalla, mutta nyt olemme ottaneet aimo askeleen eteenpäin."

Ajattelin, että jos joskus joudun kirjoittamaan viimeisen kirjeen täältä Ystävyyden Majatalosta, aloitan tuolla surkuhupaisalla sitaatilla.

Nyt sitä ei tarvitse tehdä. Olemme astuneet aimo askeleen pois päin kuilun reunalta.

Helmikuun alussa saimme vihdoin seuraavalle virkamiestasolle edenneen veropäätöksen yhdistyksen osalta. Se oli parempi kuin uskalsimme odottaakaan. KAIKKI valituksemme oli todettu aiheelliseksi!

Jokaikinen protestimme (Olimme kirjailleet niitä noin 60 sivun verran) oli otettu huomioon!

Loppulasku on yhdistyksen osalta tasan NOLLA markkaa!

Aikamoinen pudotus mielivaltaisista perusteista rakennetusta noin 350 000 markan laskusta.

Yhdistyksemme todettiin selkeästi yleishyödylliseksi toiminnaksi, jonka tuloja ja saamia lahjoituksia ei näinollen tule verottaa millään lailla. Myös kaikki arvioverotukset ja kymmenet muut mielivaltaiset rokotukset oli yksiselitteisesti todettu aiheettomiksi ja vääriksi.

Emme uskaltaneet edellisessä kirjeessämme edes kertoa, että verottaja oli panemassa jopa yhdistyksen saamat lahjoitukset verotettaviksi. Se oli kauhistuksien kauhistus ja olisi varmasti merkinnyt tämän toiminnan loppumista.

Oletimme että verottaja yrittäisi pitäisi kiinni edes jostain pienestä muodollisesta verotusperusteesta välttyäkseen tunnustamasta koko prosessia heidän virheekseen. Mutta ei. JOKAIKINEN kohta marraskuussa lähettämästäni pitkästä valituskirjelmästä oli otettu huomioon.

Verottajan vapauttavassa päätöksessä viitattiin useaan otteeseen myös ystävillemme saatuihin palautteisiin. Tällä kertaa ne oli luettu ja otettu todesta. Palautteiden todistusarvo oli vastaansanomaton. Niin yhdensuuntaisia ja vakuuttavia ne olivat sisällöltään. Ainuttakaan samaamme palautetta emme verottajalta piilottaneet.

Sydämellien kiitos kaikille teille, jotka vastasitte pyyntöömme ja kirjoititte verottajalle. Oli todella liikuttavaa nähdä kuinka monet näkivät vaivaa vastauksien antamisessa, ja kuinka ylenpalttisen rohkaisevia ne ovat olleet. Saimme niistä paljon lohdutusta ja kannustusta.

Tämä veropäätös on samalla eräänlainen ennakkopäätös tulevaisuutta varten. Nyt meillä on heidän puoleltaan selkeästi tunnustetut puitteet toiminallamme ja tiedämme pelisäännöt tarkalleen. Ei tarvitse koko ajan pelätä mihin verottaja seuraavaksi tarttuu. Juhlien järjestämistä ei enää tarvitse epäillä. Pitkäaikaisten kuntouttavien työpanosta ei lueta työsuhteeksi. Talkootyössä ei ole mitään hämärää. Ystävyyden Majatalo Oy:n ja Kristityn Kasvy ry:n keskinäinen työnjako on selkeä. Osakkeiden myynnissä ei ole mitään hämärää. Niiden kautta tarjotut luontaisedut eivät ole pimeää osingonjakoa jne jne.

Kaiken lisäksi voimme tämän päätöksen perusteella luultavasti anoa takaisin jo maksuunpantuja veroja. Eli kiitos vaivannäöstäsi, rakkaudestasi ja antamastasi rohkaisusta. Pitkään aikaan ei ole tarvinnut lampujakaan sytyttää kun Raili on smailillaan valaissut koko talon.

Aikaisemmin saimme yksityiset veropäätöksemme. Niissäkin kaikki valituksemme on suorastaan anteeksipyyttävään sävyyn otettu huomioon. Jäljelle jää vain vain Railin ja minun luontaisien jälkiverotus (noin 30 000 mk monen vuoden ateria- ja asuntoedusta). Sitä emme edes yrittäneet kiistää. Onhan niidenkin maksamisessa repimistä ja olemme pyytäneet niille maksuaikaa. Mutta ymmärrämme hyvin, että verottajan on vaikea käsittää yhteisöasumisen erikoisia piirteitä. Kyllähän meidän yksityisiäkin tiloja käytetään välillä majoitukseen ja yksityisiä ruokiamme menee muidenkin suihin. Ei meillä ole niiden välillä ollut niin tarkkoja eroja. Mutta mekään emme ole maksaneet erillistä vuokraa

tai korvanneet osuuttamme yhteisistä aterioista. Siksi ne katsottava palkkatuloksi, josta emme ole maksaneet veroa.

Alunperin verottaja oli panemassa myös yksityisesti saamamme lahjat verolle. Olen yli kahdenkymmenen vuoden ajan monesti esittänyt yksityiset tukimaksumme lisäselvityksenä, kun verottaja on ihmetellyt miten perheeni on voinut tulla toimeen niin pienillä tuloilla. Se on aina aikaisemmin rittänyt ja pelastanut meidät monelta arvioverotukselta. Niin teimme nytkin, mutta tällä kertaa verottaja innostui käsittelemään niitäkin elinkeinotoiminnan tuloina ja sen lisäksi vielä arvioverottamaan meitä. Sen lisäksi hän halusi nähdä kaikki yhdistykseltä saamamme kilometrikorvaukset auton käytöstä, päivärahat jne palkkana. Alkuperäinen yksityinen lasku oli tuloihimme nähden käsittämättömät 150 000 markkaa. Joten jäljelle jäävä summan kanssa meillä ei ole mitään mukisemista. Meille on tärkeintä että olemme saaneet yhdistyksen raha-asiat takaisin raiteilleen. Osakeyhtiön puolella verolasku on edelleen 30 000 markkaa. Se on viimeinen virhe, joka on korjaamatta. Verottaja ei hyväksynyt kiinteistölainan korkovähennysten huomioimista osakeyhtiön puolella, koska emme huomanneet oheistaa yhdistyksen ja osakeyhtiön välistä sopimusta. Vaikka saamme senkin summan melko varmasti vielä kumottua, se joka tapauksessa on jo pantuun maksumääräykseen. Joten 30 000 on maksettava, vaikka todennäköisesti saamme sen myöhemmin takaisin. Tämän summan keräämiseen meidän on myytävä noin 30 tuhannen markan Ystävyiden Majatalo Oy:n osaketta kevään aikana. Onko sinulla mahdollisuus tehdä hyvän tahdon sijoitus?

Kaikenkaikkiaan koko uskomattoman raskas prosessi on kääntynyt hyödyksemme. Saimme siitä potkua siivoamaan pöytämme ja hoitamaan joitakin laiminlyötyjä muodollisuuksia kuntoon. Kirjanpito on nyt ammattitaitoisen toimiston hoidossa ja koko systeemimme muodolliset epäselvyydet on selkeytetty viimeistä piirtoa myöten. Raili on ahkerasti paneutunut kaikkiin paperihommiin ja ottanut päävastuun yhteistyöstä kirjanpitotoimistoon ja kaikkiin viranomaisiin. Hänellä on luontaista ja pelkäämätöntä karsimaa siihen. Sen lisäksi hän on hillittömän tarkka, kun on ottanut jonkun homman hoitaakseen. Taloushallinnon siirtyminen Railille on tietenkin lisännyt hänen työmääräänsä huomattavasti, mutta samalla hän nauttii siitä, että tarkalleen tietää missä mennään taloudellisesti ja että kaikki asiat on loppun asti hoidettu. Ei tarvitse pelätä, että jossain odottaa hoitamattoman asian virittämä tikittävä aikapommi.

Siunausten puolelle voi myös lukea sen, että olemme saaneet valtavan määrän hyvin puhuttelevia kirjeitä, joissa ihmiset kertovat kokemuksiaan Ystävyiden Majatalon kautta saamastaan avusta ja arvioitaan tekemästämme työstä. Palaute on ollut niin positiivista, että melkein nolottaa julkistaa niitä. Ne on kuitenkin pyydetty todelliseen hätään ja kirjoitettu niin suurella vakavudella ja vilpittömyydellä, että niiden piiloon jättäminen tuntuisi kunnioittamattomalta. Siksi olemme päättäneet tehdä niistä koosteen, jonka julkaisemme kotisivullamme kevään aikana. Palautteen antajien joukossa oli myös monia ns julkisuudenkin henkilöitä ja hyvin vaikutusvaltaisessa asemassa olevia ihmisiä. Useimpien ammasteista ja asemasta olimme itsekkin tietämättömiä, koska täällä esiinnyttään yleensä vain etunimellä. Koosteesta jätämme kuitenkin kaikki nimet pois. Ensinnäkin emme voi olla varmoja siitä, että kaikki haluavat nimensä julkisuuteen ja toiseksikin, emme ole koskaan halunneet käyttää kenenkään nimeä mainosvälineenä.

Kaikenkaikkiaan olo on hyvin helpottunut. Olemme vuoden alusta asti olleet yllättävän hyvällä ja energisellä mielellä. Tämä on ensimmäinen kerta seitsemään vuoteen, jolloin en ole tammikuun loppuun mennessä hankkinut ylimääräistä lepolomaa sairastelemalla. Arki maistuu jälkiuunileivältä. Tapaamisia ja vieraita on kohtuullisesti. Kurssitauko kestää muutamia poikkeuksia lukuunottamatta pääsiäiseen asti. Kirjoittamiseen on riittänyt kohtuullisesti aikaa ja valtavasti innostusta. Kirjaprojekti on edistynyt ihan tyydyttävästi. Se varmaan poikii paloja seuraaviin Ystäväkirjeisiin.

Pari työnhaussa ja viinaa paossa olevaa olevaa lapin remonttimiestäkin ”eksyi” tänne nukuttuaan ensin pari pakkasyötä autossa. Katseltuaan päivän ympärilleen he innostuivat paikan hengestä ja alkoivat kinuta hommia. He ovat jo parissa viikossa korjanneet yhden suihkun kosteusvauriot, paikanneet keittiön kaakelointia, viimeistelleet keskeneräisen asuntotilan rakentamista ja tehneet täydellisen saunaremontin. Nyt he ovat purkamassa muutamaa ylimääräistä sokkeloa päärakennuksesta, jotta saisimme kunnon pyykinpesutilat ja erillisen sisäänkäynnin ryhmäryöskentelytilaan. Heidän talkoointiaan on suorastaan pitänyt hillitä.

Vähän myöhemmin meille tuli eräästä New Age -yhteisöstä karkuun lähtenyt kaveri toipumaan. Häinkin on innokas antamaan oman energiankäyttöön ja ekologiaan liittyvän erikoisosaamisensa talon käyttöön.

Pääsemme tekemään monta kauan odotettua korjausta ja kohennusta. Tämä luo uskoa siihen, että 300:n neliön vinttitilakin ehkä saadaan muutettua luento- ja juhlasaliksi. Aluksi se tuntui ihan epärealistiselta unelmalta työmäärän ja materiaalikustannusten kannalta. Nyt varmistelemme lupa-asioita ja tähtäämme varovaisesti sen valmistumiseen kesällä 2002, jolloin Raili viettää 40-vuotisjuhliaan ja minä 50 – vuotisjuhliani, samalla viikolla.

Vielä kerran suuri ja kokosydäminen kiitos. Olemme itse puolustaneet monia uhattuja yksilöitä erilaisten uhkien edessä. Tuntui todella hyvältä että niin moni oli kovan paikan tullessa valmis vaivannäköllään ja sydämellä puolustamaan meitä. Näin pitää ollakin. Me kaikki tarvitsemme toisiamme.

Kiitos myös pariskunnalle, joka kaksi päivää ennen verovaikkeuksien alkamista antoivat yhdistyksemme yli 20-vuotisen historian suurimman lahjoituksen. Vastaavanlaisen suuren lahjoituksen saimme pari viikkoa ennen kuin löysimme tämän paikan. Ilman sitä lainaneuvotteluista pankin kanssa ei silloin olisi tullut mitään. Tästä lahjoituksesta emme kertoneet viime vuoden Ystäväkirjeissä muuten kuin epäsuorasti vihjaisten. Pelkäsimme nimittäin että verottaja iskee jollakin verukkeella hampaansa siihenkin.

Tämä lahja, juuri tuohon ainakohtaan osuneena, teki meille aivan mahdottomaksi taipua myöhempien antautumiskiusauksen alla. Tiesimme, että jos meistä näin pidetään huolta, meidän on myös pidettävä huolta omasta auttamistyöstämme. Tämän lahjoituksen avulla selvisimme prosessin aiheuttamista suurista kuluista. Lisäksi saimme kiinteistölainastamme leijonaosan maksettua. Suureksi iloksemme pystyimme antamaan myös 100 000 mk Suomen World Visionin kautta maailman kaikkein köyhimmille. Se oli helpotus, koska olemme viime vuosina antaneet sinne aivan liian vähän.

Tämä pariskunta oli ensin puhelimesta esittänyt aikeensa ja kyselleet vähän tilanteestamme. Selitin heille lyhyesti realiteetit ja yritin olla innostumatta liikaa. Illalla aloin muistaa muutamia muita tilanteita, jolloin meille oli vilauteltu suuren lahjoituksen mahdollisuutta. Niihin oli kuitenkin sisältynyt sellaisia valtapyrkimyksiä ja ehtoja joiden takia olimme kieltäytyneet. Varmistaakseni ettei niin käy, kirjoitin heille yöllä pitkän sähköpostiviestin, jossa kerroin varauksistani ja yritin varmistaa, että he todella tietäisivät mitä olivat tekemässä. He olivat puhuneet myös ”Jumalan kehotuksesta”, eikä sekään herättänyt yksinomaan hyviä muistoja. Joskus meidän on täytynyt kieltäytyä myös sellaisesta rahasta, jonka antaja on mielestämme sekoittanut Jumalan kehotuksen omiin pakkomielteisiinsä tai toiminut pelkopohjaisen kymmenysten antamisen pakosta.

Olin helpottunut kun olin saanut kaiken sanottua. Mutta kun pariin päivään ei kuulunut mitään, aloin jo ajatella, että onnistuin varoituksissani liiankin tehokkaasti ja he olivat hiljaa perääntyneet koko ajatuksesta. ”Taas yksi porkkana, joka osoittautuikin kepiksi.” Iltapäivällä Raili kävi internetin kautta pankissa maksaakseen laskuja, eikä ollut uskoa silmiään kun saldon desimaalipilkku oli ihan väärässä paikassa.

He ovat myöhemmin kertoneet oman tarinansa , eikä meillä ole enää mitään syytä epäillä heidän toimineen, niinkuin itse asian ilmaisivat, ”Jumalan puhuttelemina”. Joten kiitos Jumalalle, joka puhuttelee niin monella eri tavalla.

Nyt elämme taas normaalia kassakriisiä. Lykkäämme laskujen eräpäiviä ja venyttelemme markkoja. Mutta se on normaalia elämää. Kaikkein suurimmat taloudelliset huolenaiheet ovat kuitenkin ainakin vähäksi aikaa väistyneet taka-alalle. Korkokulut ja lainanhoitokulut ovat pienentyneet siedettävälle tasolle ja nyt pystymme taas satsaamaan varsinaiseen työhömmе ja tekemään varovaisia riskisijoituksia Ystävyyden Majatalon kunnon kohentamiseen ja tilojen maksimaaliseen hyötykäyttöön. Tarvitsemme edelleen vakituisia ja satunnaisia tukijoitamme, voidaksemme auttaa myös maksukyvyttömiä ihmisiä, niinkuin tähänkin asti. Teidän avullanne me olemme selvinneet tähän asti. Teidän avullanne Ystävyyden Majatalo voi kanavoida monenmuotoista apua vielä tuhansille.

Hänen palveluksessaan: Daniel ja Raili & Kumppanit.